

ύψηλόν, διακρινόμενον καὶ ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως. Συνίσταται δὲ αὕτη κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξ ὑδατιῶν, διὰ τοῦτο δὲν εἶναι καὶ βλαπτικὴ ἢ εἰσπνοὴ αὐτῆς· τὸ ἐπίλοιπον δὲ μέρος συνίσταται α') ἐξ ὀξυθειωδούς, σχηματιζομένου ἐν τῷ κρατῆρι ὑπὸ καιομένου ὑδροθείου καὶ εἰς ὀξυθειον ἀκολούθως μεταβαλλομένου, δι' ὧν παράγεται ἡ γύψος· β') ἐξ ὀξυάνθρακος, ὅστις φαίνεται ὅτι κατάγεται ἐξ αὐτῶν τῶν σπλάγγων τοῦ πλανήτου, ὃν εἶχον ἀπορροφήσει κατὰ τὴν σφαιροποίησιν τῆς γῆς. Τὰ τῆς Ἀμερικῆς ἠφαιστεία ἀναφυσῶσι μεγάλην ποσότητα ἐκ τοῦ ἀέρος τούτου, εἰς τὰ περίχωρα δὲ τῆς Νεαπόλεως παρετηρήθη μετὰ προηγηθείσαν τοῦ Οὐεσουίου ἐκρηξίν, ὅτι ὁ ἀσφυξίαν ἐπιφέρων ἀὴρ οὗτος ἐκλύεται ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης καὶ ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ τεναγίζει ἐν ἀγροῖς καὶ κήποις καὶ ὑπογείοις. Τοιοῦτος ἀὴρ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐπέφερε τὸν θάνατον εἰς Πλίνιον τὸν πρεσβύτερον τῷ 79 μ. Χ., ὅστις εὐρισκόμενος ἐν Μεσσηνῷ μετὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ Πλινίου τοῦ νεωτέρου, ἠθέλησε νὰ σπουδάσῃ ἐκ τοῦ σύγγεγυς τὸ τότε πρώτην φοράν ἐκραγῆν Οὐεσουίου, ὅπερ ὡς γνωστὸν κατέστρεψε τὰς παρακειμένας πόλεις Ἡράκλειον, Πομπηίαν καὶ Στάβιαν· γ') ἐξ ὑδροθείου, ὅπερ ἐπίσης φαίνεται, ὅτι κατάγεται ἐκ τῶν σπλάγγων τοῦ πλανήτου, καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου διαλυομένου ἀποχωρίζεται τὸ αὐτοφύεις θεῖον, ὅπερ εὐρισκόμενον εἰς πολλὰς ἠφαιστειογενεῖς χώρας, δ') ἐξ ὑδροχλωρίου καὶ ε') ἐξ ἀζώτου, οὗτινος μέρος ἴσως κατάγεται ἐκ κατεισχωροῦντος ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

Ὁ νέος καθηγητὴς τῆς Φαρμ. Χημείας.

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς ὁ «Προμηθεὺς» σπεύδει νὰ ἀναγγεῖλῃ ὅτι Παμψηφεὶ ἡ Φιλοσοφικὴ τοῦ Πανεπιστημίου Σχολὴ ἀνέδειξε καθηγητὴν τῆς Φαρμακευτικῆς Χημείας τὸν ἀγαπητὸν καὶ διακεκριμένον ἐπιστήμονα κ. Ἀναστάσιον Δαμβέργην, διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὁποίου οἱ φοιτηταὶ ἰδίᾳ τῆς φαρμακευτικῆς ἀποκτῶσι καθηγητὴν ἐντρίβεστατον καὶ διακριθέντα ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Ὁ κ. Δαμβέργης ἀπὸ μακρᾶς σειρᾶς ἐτῶν πάνυ ἐπιτυχῶς ἐργαζόμενος καὶ ἐκδούς πλεῖστα τῆς ἐπιμελείας του καὶ τῆς ἀδύνου του ἐργασίας προϊόντα δικαίως ἀπῆλυσεν τῆς διακεκριμένης ὑπολήψεως τῶν καθηγητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, οἵτινες παμψηφεὶ ἀνεκέρυξαν αὐτὸν συναδελφόν των τὸ παρελθόν Σάββατον. Εὐελπιστοῦμεν ὅτι καὶ τὸ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργεῖον ταχέως θέλει προβῆ εἰς τὸν διορισμὸν αὐτοῦ, εἰσακοῦον καὶ τῶν παρακλήσεων τῶν φοιτητῶν τῆς Φαρμακευτικῆς, οἵτινες ἀφ' ἱκανοῦ χρόνου στεροῦνται τῆς διδασκαλίας τοῦ σπουδαιότατου δι' αὐτοὺς μαθήματος τῆς Φαρμ. Χημείας.

Εἰς τὸν κ. Δαμβέργην ὁ «Προμηθεὺς» ἐκφράζει τὰ θερμότητά του συγχαρητήρια.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ἐν ἔτει 1891 (ν)

ΥΠΟ

Χ. Π. ΚΟΥΓΛΛΟΥ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Νέφη. Ἐν τῷ ἐπομένῳ πίνακι, ἐν ᾧ σημειοῦνται αἱ νεφελῶδι κατὰ μῆνα ἡμέραι καὶ ἡ μέση μηνιαία ἔντασις τῆς διὰ νεφῶν καλύψεως τοῦ οὐρανοῦ (0—10), συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ ἡμέραι τῶν βροχῶν· ἔτι δὲ σημειοῦνται καὶ αἱ ἡμέραι, καθ' ἃς οὐδαμῶς ἐφάνη ὁ ἥλιος.

Πίναξ τῆς διὰ νεφῶν καλύψεως τοῦ οὐρανοῦ.

Μῆνες	Ἡμέραι νεφελῶδεις	Κάλυψις νεφῶν (0—10)	Ἡμέραι ἄνευ ἡλίου
Ἰανουάριος	24	4,5	2
Φεβρουάριος	24	5,4	—
Μάρτιος	26	4,4	—
Ἀπρίλιος	26	6,1	—
Μάϊος	19	4,0	—
Ἰούνιος	14	1,0	—
Ἰούλιος	4	0,4	—
Αὐγούστος	4	0,4	—
Σεπτέμβριος	5	0,8	—
Ὀκτώβριος	15	2,3	—
Νοέμβριος	27	5,9	—
Δεκέμβριος	26	4,5	—
Ἔτος	214	3,3	2

Τρικυμία. Δις καὶ τεσσαρακοντάκις ἐταράχθη ἐπισήμως ἡ θάλασσα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπὸ Β, ΒΑ, ΒΒΑ, Α, Ν, ΝΔ καὶ Δ ἀνέμων· ἦτοι τὸν μὲν Ἰανουάριον τρίς, (Β Ν), τὸν δὲ Φεβρουάριον ὅσκις (Β ΒΑ Α), τὸν Μάρτιον ὅσκις (Β ΒΑ Ν ΝΔ), τὸν Ἀπρίλιον ὅσκις (ΒΑ Β Δ), τὸν Μάϊον ὅσκις (Β ΒΑ Δ ΝΔ), τὸν Ἰούνιον δις (ΝΔ), τὸν Αὐγούστον ἅπαξ (ΒΑ), τὸν Ὀκτώβριον ἅπαξ (Δ), τὸν Νοέμβριον ὅσκις (Β ΒΑ) καὶ τὸν Δεκέμβριον ὅσκις (Β ΒΑ Α Ν ΝΑ).

Θύελλα. Ἐν ἔτει 1891 τρίς ἔσχομεν θυελλωδῆ καιρὸν· ἦτοι τὴν νύκτα τῆς 18ης Ἰανουαρίου (ν), θύελλαν μετὰ βροχῆς καὶ χαλάζης ἐπὶ ἡμίσειαν διαρκέσασαν ὦραν, πνέοντος σφοδροτάτου ΝΑ ἀνέμου, τὴν 15 καὶ 19 Φεβρουαρίου, μετὰ βροχῆς καὶ χαλάζης ἐπίσης, πνέοντος σφοδροτάτου ΒΑ καὶ Α ἀνέμου, ὅστις κατέρριψεν οἰκίσκους καὶ παραπήγματα, ἐξερρίζωσε δὲ μεγάλα δένδρα ἰδίως κατὰ τὴν περιοχὴν τῆς μονῆς Γηροκομείου καὶ τοῦ παρακειμένου χωρίου Ἐγλυκάδος. Εὐτυχῶς ἐν τῷ λιμένι δὲν ἐγένοντο ζημίαι, ὡς ἄλλοτε, διότι τὰ ἐκεῖ προσωρμισμένα πλοῖα ἦσαν ἐξησφάλισμένα, συμπληρωθέντος ἤδη τοῦ μεγάλου κυματοθραύστου.

Σεισμοί. Ὡς ἐν παραρτήματι σημειῶ ἐν τῷ ἐπο-

μένω πίνακι και τούς έν έτει 1891 αίσθητους γενομένους σεισμούς έν Πάτραις, περί ών έτήρησα όσον οίόν τε άκριβή σημείωσιν ώς προς τε τήν έντασιν και τόν χρόνον καθ' όν έγένετο έκαστος.

Πίναξ τών έν έτει 1891 (ν) γενομένων αισθητών σεισμών έν Πάτραις.

Ίανουαρίου	11	ώρα 6,15'	μ.μ.	(μέσος χρόνος Ἀθηνών) :	σεισμός μικρός, κυματοειδής
Φεβρουαρίου	10	" 0,10'	π.μ.	(μέσος χρόνος Ἀθηνών) :	όμοίως.
"	11	" 9,10'	π.μ.	"	"
Μαρτίου	12	" 10,25'	μ.μ.	"	"
"	15	" 2,40'	π.μ.	"	"
Μαΐου	14	" 5,—	π.μ.	"	σεισμός κυματοειδής διαρκείας 3'' διευθυνόμενος από Δ προς Α.
"	23	" 2,40	μ.μ.	(μέσος χρόνος Ἀθηνών) :	σεισμός μικρός κυματοειδής.
"	26	" 10,15	μ.μ.	(μέσος χρόνος Ἀθηνών) :	όμοίως.
Ίουνίου	16	" 8,15'	μ.μ.	"	"
Αύγουστου	2	" 10,50'	π.μ.	"	σεισμός κυματοειδής, διαρκείας περί τά 3'' και διευθυνόμενος από Δ. προς Α.
Νοεμβρίου	13	" 8,15'	μ.μ.	(μέσος χρόνος Ἀθηνών) :	σεισμός μικρός κυματοειδής.
"	21	" 3,45'	π.μ.	(μέσος χρόνος Ἀθηνών) :	σεισμός κυματοειδής διαρκείας 2''
Δεκεμβρίου	30	" 9,30'	μ.μ.	(μέσος χρόνος Ἀθηνών) :	σεισμός μικρός κυματοειδής.

Έν Πάτραις τῆ 5ῃ Φεβρουαρίου 1892.

ΑΡΩΜΑΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ

Δειξαντες έν όλίγοις έν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ πῶς έπιτυγχάνεται ἡ τῶν ὀδόντων λευκότης, νομιζόμεν ὅτι συμπληρούμεν τὰ ἐκεῖ λεχθέντα, ἐάν εἴπωμεν ὀλίγα τινὰ ἀφορώντα τήν ἀρωματίσιν τοῦ στόματος. Ἐάν τὸ στόμα, ἀγαπηταί ἀναγνώτριά, μέ τούς ὀδόντας λευκοὺς και τὰ χεῖλη ἐρυθρά, προσομοιάζῃ μέ ἡμίλειστον δροσοβόλον ῥόδον, τὸ ῥόδον τοῦτο πρέπει συγχρόνως και νὰ εὐωδιάζῃ. Εἶναι μέν ἀληθές ὅτι, ἐάν ἀντικειμένόν τι κρίνη και βράθειση ἡ ὄρσις, ταύτην ἀκολουθοῦσιν, ἔστω και μακρόθεν, και αἱ λοιπαὶ αἰσθήσεις προκαταλαμβάνόμεναι, ἡ δὲ εὐωδία τοῦ ἀνήρου θάμνου, ὡς λέγει που ὁ Οὐγγῶ, ἐφαίνετο ὅτι προήρχετο ἐκ τῶν δύο κορασιδῶν πλησίον αὐτοῦ εὐρισκομένων, οὐχ ἦττον ὅμως ἡ προκατάληψις αὕτη δὲν έπιτυγχάνει πάντοτε, ἡ δὲ ὄσφρησις τότε έντόνως διαμαρτύρεται και δικαίως ἀποποιεῖται ψῆφον κατά τήν ἀνακήρυξιν εἰς ῥόδον ἔστω και γραφικωτάτου τινός στόματος. Πολλάκις, ἡ ἔνεκα τῆς κακῆς τῶν ὀδόντων καταστάσεως (τερηδῶνος ἡ τρυγίας) ἡ δυσπεψίας ἡ τινος ἑτέρας αἰτίας, τὸ στόμα ἀποφέρει δυσωδίαν τινὰ χαρακτηριστικὴν, ἀπὸ τῆς ὁποίας πολλάκις μετὰ δυσκολίας ἀπαλλασσόμεθα. Πρὸς θεραπείαν τῆς δυσἀρέστου ταύτης ὁσμῆς συνιστᾶται

ἡ έπιμελής τῶν ὀδόντων καθαριότης διὰ τῶν ὀδοντοτριμμάτων και ἡ θεραπεία τῆς δυσπεψίας, ἐάν ὑπάρχῃ. Ἄλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον έπενοήθησαν ἐπίσης κατάλληλά τινὰ φάρμακα, διὰ τῶν ὁποίων έπιτυγχάνομεν έν γένει τήν ἀρωματίσιν τοῦ στόματος, ὅπερ, ὡς ἀποτελοῦν μέρος τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος, γίνεται μάρτυς τῶσων και τῶσων χημικῶν ἀλλοιώσεων και ἀντιδράσεων.

Πᾶσι σχεδὸν αἱ τοιοῦτου εἶδους σκευασαί περιέχουσιν, ἐκτός τῶν ἀρωματικῶν οὐσιῶν, και τοιαύτας ἀлкаλικῆς ἡ ἀντισηπτικῆς φύσεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἰδίως στηρίζεται ἡ ἱαματικὴ αὐτῶν ἐνέργεια. Ἐκ τῶν πολλῶν τούτων φαρμάκων παραθέτομεν ένταῦθα τὰ ἀποτελεσματικώτερα και ἀθωώτερα.

Τὸ κάλλιστον μέσον πρὸς ἄρσιν τῆς δυσωδίας τοῦ στόματος εἶναι τὸ ὑπερμαγγανικὸν κάλιον, ἄλλως χαμαιλέον λεγόμενον. Ἐκ τῶν καθαρῶν αὐτοῦ κρυστάλλων παρασκευάζομεν πυκνὴν διάλυσιν ἐνός μέρους αὐτῶν έντός 15 μ. ὕδατος και φυλάσσομεν αὐτὴν έν καλῶς κλειομένη φιάλῃ Ἐκ τῆς διαλύσεως ταύτης ρίπτομεν 5 — 10 σταγόνας έντός ποτηρίου, περιέχοντος κατά τὸ ἡμισυ ὕδωρ χλιαρὸν, και πλύνομεν δι' αὐτοῦ έπιμελῶς τὸ στόμα. Οἱ ὀδόντες χρωματίζονται διὰ τῆς διαλύσεως ταύτης, ὀλίγον ὠχροκίτρινοι, ἀλλ' ἡ χροῶσις αὕτη ἐξαλείφεται εὐκόλως διὰ καλῆς τι-ος ὀδοντοκόνεως. Τὸ ὑπερμαγγανικὸν κάλιον, ἔνεκα τῆς ἐξόχου αὐτοῦ ὀξειδωτικῆς ἐνεργείας, εἶναι λίαν ἀντιμιασματικόν, ὀξειδοῦν και καταστρέφον τὰς σηψιγόνους αἰτίας και τὰ μιάσματα, ἔνεκα τοῦ ὁποίου ἐφαρμόζεται και εἰς πλείστας ἄλλας περιστάσεις ἀπολυμάνσεως. Σταγόνες τοῦ ἀνωτέρω διαλύματος, ἀβλαβεῖς ἄλλως εἰς τὴν ὑγείαν, εἰς μεμολυσμένον πόσιμον ὕδωρ ριπτόμεναι, ἀπολυμαίνουσιν αὐτό. Τὸ ὑπερμαγγ. κάλιον ἐνοῦται εὐκόλως μετὰ τῶν ὀργανικῶν οὐσιῶν και ἀποσυντίθεται, διὸ ἡ ἀνωτέρω διάλυσις πρέπει νὰ φυλάσσηται καλῶς, ἄλλως κατά μικρὸν θολοῦται και ἀποχωρίζουσα ὠχρὰν τινὰ κόνιν ἀποχρωματίζεται. Αἱ τυχὸν γινόμεναι κηλίδες ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ ὑπερμαγγ. καλίου, εξαλείφονται δι' ἀραιᾶς διαλύσεως ὕδροχλωρικοῦ ὀξέος.

Ἐκτός το ὑπερμαγγανικοῦ καλίου δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν πρὸς θεραπείαν τῆς κακῆς ὁσμῆς τοῦ στόματος και τὴν ἐξῆς σκευασίαν :

- 5 γρ. δισανθρακικοῦ νατρίου (κοινῆς σόδας)
- 5 γρ. ἱπεύλικου ὀξέος
- 5 γρ. σακχαρίνης
- 150 γρ. οἶνοπνεύματος

μίγνυνται καλῶς και ἐκ τοῦ διαλύματος ρίπτομεν έν κοχλιαρίον τῆς σούπας εἰς ποτήριον μεσαῖον ὕδατος και πλύνομεν δι' αὐτοῦ τὸ στόμα συνεχῶς.

Τέλος παραθέτομεν και τὴν ἐξῆς συνταγὴν πρὸς κατασκευὴν παστιλλίων πρὸς ἀρωματίσιν έν γένει τοῦ στόματος.

Διαλύομεν 3 1)2 ὀγγίαις ἱάμπολης (succus liquiritiae) εἰς 4 ὀγγίαις ὕδατος και προσθέτομεν 1)2 ὀγγίαιαν ἀραβικοῦ κόμμιος λειοτριβηθέντος και 1 ὀγγίαν κόνεως